

на капитанинъ. Не възможно ми е да искажа съ каква смѣлость ся върляше въ огъня; самитъ му другари ся удивлявахъ на неговата отчаяность. Той търсяше смъртъ и на нейно мѣсто добиваше славъ, пущаше ся връхъ неприителитъ за да го убиятъ, и той ги избиваше.

Да разкажа за единъ само случай отъ този кървавъ бой и ще разбирете това щото казвамъ за Якинта.

Плантъ на войната приготвенъ отъ генералъ Костюшко беше една цѣла глава отъ опера и ако Россія не беше проводила толкъ много войска за да убий свободата ни, въстановленіето на Полша щеше да бѣде единъ изпълненъ триумфъ. Тѣй плантъ беше да ся впусвимъ къмъ центра, да отворимъ пѣтъ презъ тежкыгъ неприителски пълчища, да отцѣпимъ половината имъ и да ги прогонимъ къмъ Виенна а другата половина да строшимъ въ Полша.

Сичкитъ градове и сичкитъ села бѣхъ на оружје и войната обща. Волентирската войска ся простираше двайсетъ мили вѣтъ отъ Краковъ и въ голѣмо число; а дето станеше сраженіе и най малко, Якинтъ трѣбаше тамъ да бѣде.

Полето дѣто ный пристигнахмы ся наричаше Ваграмъ и това мѣсто беше дѣто обикновенно ся чакахъ неприителскитъ пълчища, дѣто ся свацахъ сраженія на открито поле, както ся казва. Тамъ ся намирахъ голѣми обкопи и други такива укрепления за военни станъ и сякои леснина за да ся въздигнатъ укрепления и да ся нареджтъ батеріи.

Малко по далечъ отъ тѣзи усойна и отъ този станъ ся намиратъ селата Есперъ и Еслингъ, които бѣхъ захванали неприителитъ и ный захванахмы онова що ся зове Брейтентекъ, дѣто ся утвърди и военный нашъ станъ.

Двѣ войски една срѣщо другъ сѣ, като да глѣдани двамъ борцы. Същата борба тѣло съ тѣло, единъ иска да